

Dự án chuyển giao và phổ biến văn hóa trong khuôn khổ hợp tác Lanchang-Mekong, Thái Lan-Lào, Trung Quốc

Viện nghiên cứu văn hóa nghệ thuật
Đông Bắc

Nhận được tài trợ cho một dự án bảo tồn văn hóa và nghệ thuật quốc tế. ngân sách thu nhập Năm tài chính 2023 Đại học Maha Sarakham

Trong đó có lụa dệt hoa văn mây Nam Kinh. Sợi tơ Thành Đô Dệt lụa Tô Châu và nghề dệt lụa của người Choang ở Quảng Tây gọi chung là "4 loại vải lụa dệt bằng bạc và vàng nổi tiếng của Trung Quốc" là những sản phẩm thủ công có giá trị đến từ trí tuệ của người Choang, bao gồm hoa văn, kỹ thuật và cách sử dụng nhiều màu sắc khác nhau trên vải. Tất cả đều truyền tải sự ấm áp và vui vẻ của người Choang. đặc trưng của "Bộ lạc Zhuang"

Với "Thành phố Nam Ninh" là thủ đô, thì đến năm 1957, Chính phủ trung ương đã thông qua dự thảo chấp thuận đổi tên từ "tỉnh" thành "Khu tự trị Quảng Tây Đông" (Quảng Tây Đông) cho đến ngày 12/10/1965. Chính quyền Trung Quốc đã chấp thuận việc đổi tên từ Khu tự trị Quảng Tây "Dong" thành Khu tự trị Quảng Tây (quốc tịch) "Zhuang" (Khu tự trị dân tộc Choang Quảng Tây).

Được sử dụng ngày nay Quảng Tây ban đầu là nơi định cư của nhiều nhóm dân tộc khác nhau. Đặc biệt là dân tộc "Zhuang" tồn tại nhiều nhất. Quảng Tây là nơi sinh sống của hơn 14 triệu người Choang, dân tộc thiểu số lớn nhất Trung Quốc. Hơn 90% người Choang ở Trung Quốc sống ở Quảng Tây. Đặc biệt là ở khu vực miền Trung và miền Tây. Người Choang có ngôn ngữ viết riêng và là một phần của nhóm ngôn ngữ Kara-Tai.

Ngoài ra còn có các dân tộc thiểu số, cả Đường và Hmong. và các dân tộc khác gồm Yao, Hui, Yi (Lolo), Sui, Ching (Việt Nam), ngoài ra còn có 12 dân tộc chính. Mỗi dân tộc đều có một loại vải dệt hoặc trang phục để mặc. Mỗi nhóm đều có bản sắc riêng.

Lưu ý rằng điểm chung của cùng một kiểu quần áo là: Phong cách quần áo được cắt và mặc, phổ biến với nhân ở phía bên tay phải và có khe ngực và tay áo rộng, rộng. Chiếc quần giống như Quần baggy và quần ống rộng, nếu là váy thì xếply. mũ thường được sử dụng. Ngoài dân tộc Hồi hoặc Uyghur. Đây là một người Hồi giáo với những bộ trang phục khác biệt.

Chất liệu được sử dụng trong sợi bông chủ yếu được sử dụng để dệt. Có lẽ là do khí hậu quanh năm mát mẻ. Vải cotton còn có khả năng chống lạnh. Và nó là loại cây dễ trồng và chịu được điều kiện khí hậu. Tiếp theo là sợi tơ tằm. Nó là một vật liệu có giá trị và đắt tiền. Mặc dù Quảng Tây Zhuang có thể nuôi tằm nhưng vẫn chưa đủ. Với những hạn chế về khí hậu và quy trình sản xuất cũng phức tạp hơn bông. Ngoài ra còn có các loại sợi thực vật khác như sợi ganja, sợi gai dầu và các loại sợi thực vật khác.

Họa văn sặc sỡ: Vải màu đen, chàm, xanh thường được sử dụng làm màu chủ đạo. Trang phục được thêu và trang trí bằng các dải vải dệt có nhiều màu sắc tươi sáng khác nhau tùy theo mức độ phổ biến của từng dân tộc.

Kỹ thuật dệt: Dệt bằng khung dệt là khung có thân khung dệt. Còn khung dệt dùng để buộc vào thắt lưng, khung dệt có 2 tako làm cơ sở. Và một khung dệt có nhiều mũi nhọn được sử dụng để dệt vải có họa văn phức tạp hơn. Kỹ thuật dệt của Quảng Tây tương tự như của Thái Lan, sử dụng các kỹ thuật hái, tạo mẫu và nhuộm cà vạt.

Ngoài ra, sợi tơ được xoắn bằng những sợi kim loại vàng bạc, gọi là jin, ở Trung Quốc có 4 thành phố nổi tiếng nhất về dệt vải lụa, trong đó có vải lụa dệt họa tiết mây của Nam Kinh. Sợi tơ Thành Đô Dệt lụa Tô Châu và nghề dệt lụa của người Choang ở Quảng Tây gọi chung là "4 sợi tơ vàng bạc nổi tiếng của Trung Quốc"

Những món đồ thủ công có giá trị đến từ trí tuệ của người Choang, bao gồm họa văn, kỹ thuật và cách sử dụng nhiều màu sắc trên vải. Tất cả đều truyền tải sự ấm áp và vui vẻ của người Choang. đặc trưng của "Bộ lạc Zhuang"

